

[H. C. Hansen.]

Danmark, og den afdækkede i hvert fald ikke forhold, der begrunder foreliggende meget vidtgående forslag.

Med små forbehold er forslaget ikke forsikringsmæssigt sagligt, men politisk begrundet. Fru Inge Fischer Møller var inde på redelig forretningsskik. Jeg synes, det var redeligt af ministeren sige, at dette lovforslag er et udtryk for, at regeringen ønsker, at forsikringsbranchen her i Danmark ad åre bliver overtaget af staten, men det er ikke redeligt at fremstille det, som om det kun er små ændringer af loven, det drejer sig om. Store dele af den lovgivning, der her ligger på vort bord, er udtryk for den siddende regerings ønsker.

Uanset at der efter kapitel 24 m. fl. etableres et overordentlig stærkt tilsyn med forsikrings-selskaberne, bestemmes i kapitel 10, § 70, at der skal indføres offentlig repræsentation i deres bestyrelser. Denne repræsentation, som ikke skal være særligt sagkyndig, får til opgave at medvirke til, at generelle samfundsmæssige interesser holdes for øje i selskaberne, og bortset fra at der i denne formulering ligger en udokumenteret insinuation om, at dette ikke er sket tidligere, er formuleringen i bemærkningerne også så umådelig vag, at den i urovækkende grad synes at kunne bruges til snart sagt alt.

De offentlige repræsentanter skal i stedet for faglig indsigt besidde almindelige kvalifikationer begrundet i erfaring og placering, som må antages at give forudsætninger for at bestride hvervene. Det kunne dog være rart for folketinget at vide, hvilke erfaringer, hvilke placeringer handelsministeren tænker på, men det står der ikke noget om i bemærkningerne.

Det fastslås, at det offentliges repræsentanter skal have samme stilling som andre bestyrelsesmedlemmer, men straks efter foreslås, at de skal indtage en særstilling, idet de nemlig kan kræve at indtræde i alle underudvalg o. lign. som en bestyrelse måtte nedsætte til behandling af sager, der henhører under dens afgørelse. Betydningen heraf er uklar, men man kan læse formuleringen således, at det offentlige repræsentanter er fødte medlemmer af eventuelle forretningsudvalg, såfremt de ønsker at indtræde i sådanne, og det vil uægtelig betegne noget af en ændring i selskabernes forhold, idet de skal rapportere til handelsministeren, såfremt denne kræver det.

Også på anden måde adskiller de offentlige repræsentanters stilling sig fra de øvrige bestyrelsesmedlemmers. Handelsministeren kan fastsætte et minimumshonorar for de offentlige repræsentanter, for, som der står, et sådant mindstebeløb kan i visse tilfælde være nødvendigt, hvis det skal være muligt at formå egnede personer til at påtage sig hvervet. Nu er det stadig ikke oplyst, hvem disse egnede personer er, eller hvad de skal have for deres arbejde, men de skal altså ikke varetage samfundets og forbrugernes interesser for ingenting. På et tidspunkt, hvor der arbejdes for at afskaffe ben andre steder, oprettes der her en serie nye ben.

Kun selskaber, hvis arbejdstagere har ret til at vælge repræsentanter til bestyrelsen, skal modtage offentlige repræsentanter i denne. Man kommer således i den for så vidt pudsig situation, at selskaber med under 50 arbejdstagere, hvilke udgør ca. 20 pct. af den samlede præmieindtægt, kan fortsætte med deres gamle bestyrelser, mens selskaber med over 50 arbejdstagere skal have repræsentanter indvalgt, som om behovet for offentligt tilsyn var afhængigt af antallet af ansatte. Der er her klart tale om en sammenblanding af aktieselskabslovens regler og de tilsynsmæssige hensyn. De to ting har selvfølgelig intet med hinanden at gøre.

Regeringen ønsker at få forsikringstilsynet delt op i både et råd og et direktorat. Rådet skal bestå af en formand og 7 andre medlemmer, der udnævnes af handelsministeriet for indtil 4 år ad gangen. 2 af medlemmerne skal repræsentere forsikringstagerne. Formentlig er det Forbrugerrådet, der her skal betænkes.

Man ønsker at erstatte en institution, som på embedsmandsbasis har fungeret upåklageligt, med et omsvøbsdepartement, som sandsynligvis vil kunne forhale afgørelser, til skade for både forsikrings-selskaberne og forsikringstagerne. Direktoratet skal efter forslaget varetage de daglige forretninger, hvorfra må drages en noget usikker slutning til forsikringsrådets kompetence. Hvis rådet udskilles fra det øvrige tilsyn og formanden skal være en udefra kommende jurist, må det anses for tvivlsomt, om nogen jurist af betydning vil påtage sig den byrdefulde opgave som bierhverv uden at have støtte i det med rådet sammenhørende direktorat.

Selve ordet tilsyn er en misforståelse, idet der her helt tydeligt er tale om et endog meget stærkt forvaltningsorgan, som direkte under-